

MissionPossible

Evangelium och hjälp till Östeuropa

Ett nytt sätt att dela evangelium med
mödrar och barn: Läs mer på sidorna 4-5

Medverkar i filmen!

IGNAT "IVO" IVANOV, verksamhetsledare

Har du någonsin haft en statistroll i en film – varit med i en folkmassa eller spelat en förbipasserande? I den färdiga filmen ser du dig själv flimra förbi och du säger till andra, "Där är jag!"

Jag har träffat ett stort antal barn, ungdomar och föräldrar i vars liv vårt team och Mission Possibles hjälparbete har spelat någon roll. I mångas film om sitt liv har vi varit inblandade i en avgörande scen som har vänt händelseförloppet.

Jag besökte nyligen flera slumbyar med vårt bulgariska team. Vi delade ut moderskapspaket och skolmaterial. Vi hade sällskap av fyra unga människor som för närvarande deltar i Mission Possibles utbildning av medarbetare och dessa fyra har varit med oss under många år.

Två av dem föddes i samma slumby och studerar nu vid universitet i Sofia! Detta är extremt sällsynt med tanke på de omständigheter som de kommer ifrån. Dessa tjejer är fantastiska föredömen för hundratals barn!

Ungdomarna ordnade program och aktiviteter för äldre barn utanför kyrkan medan mödrarna fick undervisning i kyrkan.

En av de församlingar vi besökte samlas i en skranglig vagn. Det hålls gudstjänster nästan varje dag. Vi har delat ut moderskapspaket, kläder, biblar och andra förnödenheter.

De unga i församlingen framförde en musikföreställning mitt på gatan. "Herre, vi tror att du kommer att ge oss en kyrka!", bad de till slut.

"Jag känner att vi är inblandade i något stort som Herren har börjat

göra i den här byn", viskade en av våra medarbetare till mig.

Även jag känner att vi har fått en roll i att hjälpa den här församlingen framåt – och inte bara denna!

Har du någonsin tänkt tanken att du är med i "filmen"? Tack för din "rollprestation"!

Ha en underbar höst!

Utdelning av moderskapspaket och biblar i "vagnkyrkan".

"JAG BLIR EN ÄNNU STÖRRE BALLERINA!"

Ivo pratade med barnen i vagnkyrkan.

– Det är roligt i skolan, men ännu roligare i församlingen! sa de.

– Vad ska ni bli när ni blir stora?

– Polis, sa den rödklädda pojken.

– Jag ska bli lärare! sa flickan som stod bredvid honom.

– Jag ska bli en ballerina, sa nästa tjej.

– Och jag ska bli en ännu större ballerina!

Lägren förde samman barnen igen!

I år kunde vi ordna barn- och ungdomsläger nästan som innan Covid 19 pandemin. Efter mer än ett års restriktioner hade barnen distanserat sig, inte bara från sina vänner, utan också från församlingen och det märktes i deras beteende. Kommunikation hade skett via telefon eller dator. De fick lära sig att arbeta i grupp igen. På lägret fick alla delta på riktigt!

Totalt deltar ca. 1000 barn och ungdomar i Mission Possibles läger i Östeuropa.

"JAG SKA BLI PASTOR."

Artur, 11, är en glad och energisk pojke som är mycket engagerad i vår bibelklubb. (Vårt team håller bibelklubbar i flera ukrainska byar.) Men i början av sommaren blev han nedstämd och drog sig undan.

En tragisk händelse hade inträffat. Artur har bott hos sina morföräldrar sedan han var liten. På grund av pandemin kollapsade deras småföretag och en desperat morfar av-

slutade sitt liv.

Mormor blev deprimerad. Vi bjöd med henne och Artur till barnlägret. Vi pratade och bad med henne, och hon började se saker mer hoppfullt.

Gud helade mormors brustna hjärta och stärkte Arturs tro. Efter att ha sett förändringen hos mormor så pojken att han vill bli pastor när han blir stor.

Artur presenterar, tillsammans med en lärare, en bibelberättelse.

Armbandet berättar om evangeliets glada budskap till mödrar och barn i slumbyarna

PÄIVI RANTA – på bilden delar hon ut armband med våra medarbetare Daniela och Irina.

Jag sitter på bakre raden i slumbyns kyrka. Jag tittar på mödrarna som sitter i cirkel och undervisas av vår medarbetare Daniela. Vissa mödrar har ett barn i familjen - den minsta i familjen. Det finns fler barn hemma och i byn.

Dessa kvinnor har blivit mödrar i en mycket ung ålder. Deras livscirkel är liten, men de har en mycket viktig roll: att vara mor för sina barn.

Daniela har ett armband med fem hängen: ett hjärta, en människa, ett kors, en krona och ett träd. För några ögonblick sedan har mödrarna fått var sitt armband.

Daniela delar armbandets berättelse, som berättar om var och en av oss.

Berättelsen börjar med Guds hjärta.

”Gud känner dig och älskar dig oändligt mycket. Du är värdefull och väldigt speciell för Honom”, säger Daniela till mödrarna som sedan barndomen har fått höra att de är ett skräpfolk.

Daniela tar nästa hänge mellan fingrarna, människofiguren.

”Gud vill att du ska känna Honom. Han vill ge dig det eviga livets gåva.

Men synden - våra onda gärningar och tankar - skiljer oss från honom. Synden förstör våra liv och tar oss slutligen bort från Gud för alltid.”

”Även om vi vill kan vi inte bli av med vår synd. Det var därför Gud sände sin Son Jesus att födas som människa i vår värld för att rädda oss.”

Nu visar Daniela korset.

”Gud lade alla våra synder på Jesus. Jesus led straffet för våra synder på korset för oss.”

Några av mödrarna rör vid korset med fingrarna.

”Guds kärlek är större än våra synder och starkare än döden. Han visade det genom att uppväcka Jesus från de döda. Jesus är vägen till Gud. Om vi bekänner våra synder för Gud och tror att Jesus dog för oss kommer vi att bli förlättna.”

Mormor och barnbarn lyssnar på berättelsen om armbandet.

Daniela tar upp kronan, och mödrarna gör detsamma.

"Kronan berättar att Jesus är kungen som lever och är med oss för alltid. När vi tror på Honom blir vi Guds barn, Kungens söner och döttrar. Gud är vår Fader och kommer aldrig att överge oss."

Vi har nu kommit till det sista hänget, trädet.

"Tro är som ett frö. Den behöver vatten och sol. Din tro kommer att stärkas när du läser bibeln och ber. Så ur trons frö växer ett träd som bär god frukt."

"Nu kan ni använda armbandet för att dela evangeliet med era barn."

Mödrarna har lyssnat på hela berättelsen. Det är bekant för vissa, men några av dem förstod nu evangeliet för första gången.

Smycken har också ett till syfte.

"Ni har fått i uppgift att ta hand

om era barn och berätta för dem om Gud. Med dessa smycken kan ni dela evangeliet med dem. När de ser smyckena på era handleder kommer de ihåg vad ni har lärt dem." säger Daniela.

En berättelse som berättas vidare

Efter undervisningsstunden fylls

gården med samtal. Även nya personer ansluter. Marias vän noterar smyckena och frågar vad det är. Maria berättar ivrigt berättelsen om smycket hon just hört.

Så här sprids goda nyheter - både här och i andra byar.

Allt förändrades:

Katjas första skoldag blev lycklig

Sjuåriga Katja bor med sin mamma och lillasyster i ett av våra skyddshem. Mamma blev drogfri där, och familjen kan snart flytta in i ett hem som vi har renoverat åt dem.

I september utrustade vi Katja för första klass. Hon var lite nervös för att gå till skolan, men hon var glad att hon fick gå dit med sin mamma. Fram till nyligen hade Katja och hennes syster varit omhändertagna på ett barnhem. Nu dricker mamma inte längre och allt är bra!

Tack till alla som deltog i insamlingen "Tillbaka till skolan"!

Katjas mamma, Nadja, kom till vårt rehabiliteringshem när flickan var ett år och hennes lillasyster nyfödd. Mamman befriades från droger och fick genom ett statligt stödprogram boende i staden. Nadja besökte församlingen. Vi hjälpte henne att starta ett självständigt liv och hitta ett jobb.

Nadja ville att barnen skulle kunna växa upp med sin pappa också och kontaktade sin före detta partner. De hade varit separerade länge. Mannen flyttade in hos familjen – men det blev inget bra av det.

Mamma jobbade dygnet runt

Mannen letade inte efter ett jobb. Han sa att han inte hade identitetshandlingar, men han ville inte ha hjälp med att få ordning på det.

Familjens försörjning föll på Nadjas axlar. Medan barnen var på dagis, jobbade hon som diskare i en matsal och på kvällarna städade hon på en skola. När hon utmattad kom hem, matade hon familjen.

Båda döttrarna hade problem med sin utveckling. Mamman tog

*Spännande första skoldag.
Katja hade en blomma till
läraren, enligt rysk tradition.*

dem till läkare, logoped och psykolog. För att kunna betala vårdavgifterna tog hon ett helgjobb och kunde inte längre komma till församlingen

Återigen fast i alkohol

Nadja gick på kort tid ner i vikt, så vi kände knappt igen henne. Mannen delade inte hennes försörjningsbörd utan var ledig och drack. Snart började den överansträngda mamman dricka.

När båda hennes jobb stängdes på grund av pandemin, spårade drickandet ur. Vi gick för att träffa familjen och bjöd in Nadja till vårt center, men hon ville inte.

Mammans och barnens liv är på rätt spår igen på rehabiliteringscentret

För några månader sedan kontak-

tade Nadja oss och kom till rehabiliteringen – men utan barnen. Hon hade fått sparken från sina jobb för att ha druckit. Myndigheterna hade tagit flickorna och fört dem till ett barnhem.

I centret ryckte Nadja snabbt upp sig och hon blev snabbt nykter, och vi började jobba för att få tillbaka barnen. En månad senare var det en glädjens dag när tjejerna fördes till sin mamma!

Barnens far flyttade till ett härberge för hemlösa, där hans identitetshandlingar ska ordnas. Nadja vill börja ett nytt liv utan sin alkoholiserade man, och paret är nu skilda.

Familjens lägenhet hade förfallit helt. Vi desinficerade och renoverade, för att ge mamma och barn ett rent hem.

”Det här centret är som en familj för mig. Jag hade gärna kommit tidigare, men jag skämdes över att

jag hade börjat dricka.”

Nadja fann en relation till Gud igen.

Innan problemen började hade mamman läst bibelberättelserna för barnen och lärt dem att be. ”Vi bad alltid tillsammans hemma innan mamma började dricka”, sa flickorna. Modern och barnen kommer glatt när vi ska be tillsammans på rehabiliteringshemmet.

Katja började i första klass i september. Hennes mamma tog henne till skolan och var med på öppningsfesten. Lillasyster var på dagis.

Barnens terapi fortsätter. De beräknas nå samma nivå som sina kamrater vid 12 års ålder. Nadja följer noga instruktioner från läkare och terapeuter.

Hon älskar verkligen sina barn och guidar dem tålmodigt och försiktigt.

LYCKLIGA SAKER SOM HÄNT MIG:

Mamma och moster Elena hämtade mig och min syster från barnhemmet.

Jag fick en vacker skolkänning.

Mamma slutade dricka och tog mig till skolan.

Och nu kan jag se bättre när jag fick glasögonen.

Blickar mot framtiden

Mission Possible i Bulgarien och Albanien firade 30-års jubileum tillsammans med barn och unga

År 1991, så snart den kommunistiska regimen föll i Bulgarien och Albanien, upprättades Mission Possible som organisation i dessa länder.

"För trettio år sedan började Gud ett underbart arbete i vårt land", säger Gjergji Como, koordinatören för barnverksamheten i Albanien. "Mer än någon annan är staden Bathore, där Hoppets Center verkar och dess barn och ungdomar tack samma för det arbete som gjorts!"

Årets barnläger i Albanien var senare än vanligt. Under lägrets sista dag,

den 19 september, kunde de fira att Mission Possible i Albanien, startade exakt tre decennier tidigare. Teamet och barnen tackade också den albanska verksamhetsledaren Besa Shaplllo, som gick i pension.

I Bulgarien uppmärksammades den 30 år långa resan, med en inspirerande video. Den visades för de unga som var med på samlingen med Mission Possibles lärjungaskapsprogram. Budskapet var:

"Gud gjorde allt detta möjligt. Med Hans hjälp kan du också se dina visioner uppfyllas!"

Ungdomarna bjöds på "30 MP"-kakor av teamet i Bulgarien.

Mission Possible Sweden
Gamla Kyrkvägen 26
S-182 53 Danderyd
Tel. +46-(0)8-755 08 79
info@mp.org, www.mp.org

Plusgiro: 90 11 54 - 5
Swish 90 11 54 5

Finland: Nordea FI85 2309 1800 0153 17
Insamlingstillstånd RA/2020/699

Barn på läger på Mission Possibles födelsedag. På skylten står det: "Liten för världen. Stor för Gud. 30 års tjänst"